

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 70
din 14.02.2018

Dosar nr.: 272/2017

Petiția nr.: 2941/29.05.2017

Petent:

Reclamat: Inspectoratul Școlar al Județului Alba

Obiect: împiedicarea petentei să își desfășoare activitatea ca profesor de religie și profesor documentarist

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

1.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

2. Inspectoratul Școlar al Județului Alba, cu sediul în Alba Iulia, str. Gabriel Bethlen, nr. 7, Județul Alba, prin reprezentat legal, Inspector Școlar General

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta arată faptul că a fost împiedicată să își desfășoare activitatea de profesor de religie și profesor documentarist, fiind folosite asupra sa acțiuni de tip mobbing și bullying. Petenta mai arată că s-a adresat și instanței de contencios administrativ.

II. Citarea părților

4. Urmare primirii petiției, s-a pus în vederea petentei precizarea petiției, în sensul indicării obiectului petiției și a faptelor petrecute în perioada 29.05.2016- 29.05.2017.

5. Petenta și-a precizat petiția.

6. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

7. Prin adresele înregistrate cu 3452/26.06.2017, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 01.08.2017. La termen părțile au fost absente.

8. Partea reclamată a formulat un punct de vedere înregistrat sub nr. 3928/27.07.2017 comunicat petentei.

9. Procedura legal îndeplinită

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

10. Petenta arată că a fost împiedicată să își desfășoare activitatea ca profesor de religie și profesor documentarist. Petenta arată că partea reclamată s-a folosit de cele două forme de discriminare la locul de muncă, respectiv mobbing și bullying, care au avut drept consecință pierderea reputației profesionale a petentei, intimidarea și destabilizarea sa profesională.

11. Petenta informează că s-a adresat și instanței de contencios administrativ pentru anularea fișei postului și a fișei de autoevaluare, întrucât nu desfășoară o normă didactică ci activitatea de bibliotecar. Anexează petiției plângerea prealabilă transmisă părții reclamate.

12. Raportat la cele anterior arătate s-a solicitat petentei să își precizeze petiția raportat la perioada cuprinsă între 19.05.2016 până în prezent, să precizeze obiectul petiției, criteriul de discriminare precum și părțile pe care înțelege să le reclame.

13. Petenta își completează petiția arătând faptul că se îndreaptă împotriva Inspectoratului Școlar Județean Alba.

14. Petenta susține că nu i s-a asigurat catedra de 18 ore didactice ocupate prin concurs în data de 31.07.2014 nici în anul școlar 2016 și nici în anul școlar 2017.

15. În data de 20.02.2017, petenta a formulat o reclamație împotriva directorului Școlii Gimnaziale „Dr. Petru Șpan” Lupșa. Ulterior petenta și-a retras reclamația în urma solicitării unui inspector școlar (A.C.), cu speranța că problemele semnalate se vor soluționa pe cale amiabilă.

16. Promisiunile inspectorului școlar potrivit cărora petenta va obține cele 128 de ore didactice nu au fost respectate.

17. Partea reclamată a refuzat semnarea proiectelor de programă pentru opțional clasa a V-a, a VI-a, a VII-a și a VIII-a, refuz datorat fie faptului că nu este inspector de specialitate fie faptului că actele au fost depuse târziu la I.S.J. Alba.

Susținerile părții reclamate

18. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată arată faptul că petenta a fost încadrată, începând cu data de 01.09.2014 ca profesor documentarist, cu predare în limba română, în cadrul Școlii Gimnaziale „Dr. Petru Șpan” Lupșa

19. Referitor la cele două forme de discriminare indicate de către petentă, respectiv mobbing și bullying, se arată faptul că aspectele menționate nu sunt veridice.

20. Potrivit deciziei nr. 108/19.09.2010 emisă de către directorul Grupului Școlar „Dr. Lazăr Chirilă” din Baia de Arieș, petentei i-a încetat contractul de muncă ca și profesor titular pe catedra de religie, în temeiul prevederilor art. 56, lit. H din Codul Muncii, ca urmare a retragerii acordului de a preda religie. Acordul a fost retras de către Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia.

21. Referitor la plângerea prealabilă înaintată de către petentă părții reclamate, s-a procedat la comunicarea răspunsului în termenul legal. Urmare acestei plângeri prealabile petenta a formulat cerere de chemare în judecată a Școlii Gimnaziale „Dr. Petru Șpan” Lupșa, acțiune aflată pe rolul Tribunalului Alba.

22. În dosarul înaintat de către petentă Consiliului, aceasta a anexat reclamația îndreptată împotriva directorului Școlii Gimnaziale „Dr. Petru Șpan” Lupșa, reclamație înaintată și Inspectoratului Școlar Alba. Ulterior petenta și-a retras reclamațiile înaintate Inspectoratului Școlar Alba.

V. Motivele de fapt și de drept

23. Colegiul director urmează a se pronunța asupra faptului că petentei nu i s-a asigurat catedra de 18 ore didactice nici în cursul anului 2016 și nici în cursul anului 2017.

24. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să intre sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

25. Astfel, Colegiul director constată că, în esență, prin precizările făcute, petenta sesizează cu privire la neacordarea catedrei de 128 ore didactice (nici în cursul anului 2016 și nici în cursul anului 2017), aspect al cărei analiză revine instanței de judecată fiind vorba despre un **litigiu de muncă**.

26. Raportat la obiectul petiției, astfel cum este formulat și precizat, Colegiul director reține că potențiala faptă de discriminare invocată este de competența instanței de judecată aceasta fiind singura în măsură a analiza modul în care petenta ar fost îndrituită să primească orele didactice.

27. Colegiul director **urmează a reține și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată**

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu șase voturi pentru și o opinie separată, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Motivat/Redactat – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Opinie separată exprimată de Haller István:

Colegiul director, prin vot majoritar, a soluționat practic o excepție de necompetență materială, care nu a fost invocată față de părți.

Această practică contravine prevederilor art. 30 de **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, care stabilesc:

„(1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.”

Petenta, neavând posibilitatea de a-și exprima poziția față de excepția de necompetență, a fost lipsită de dreptul de a se apăra privind excepția.

Totodată instanțele s-au exprimat în mod repetat arătând că obiectul cauzelor aflate în fața CNCD este o faptă contravențională, ceea ce nu se analizează de către instanțe. Astfel a afirma despre un caz care poate fi analizat din perspectiva **O.G. nr. 137/2000** că intră în competența instanțelor de judecată contravine flagrant cazuisticii instanțelor și a CNCD în domeniu. **O.G. nr. 137/2000** are o întreagă secțiune pe domeniul angajării; dacă cauzele de discriminare pe domeniul muncii ar putea fi analizate doar de instanțe ca litigii de muncă, secțiunea ar fi complet inutilă. Orice caz de discriminare poate forma obiectului unui proces în fața instanțelor de judecată, prin urmare CNCD ar fi o instituție complet inutilă dacă s-ar admite neincidența (excepția de necompetență materială neformulată ca atare) în astfel de spețe.

În fapt se constată că petenta, cadru didactic angajat la o instituție de stat, prin partea reclamată, nu primește catedră în urma retragerii acordului de a preda religie de către Arhiepiscopia Ortodoxă Română Alba Iulia.

O.G. nr. 137/2000, la art. 2 alin. 1 prevede:

„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică

necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

În consecință prin discriminare directă se înțelege:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

Diferențierea trebuie analizată în comparație cu situații analoage. Petenta, cadru didactic care a predat religie în școli, se află în situație comparabilă cu profesorii de matematică, biologie, fizică etc. Niciun cult nu poate interveni pentru desfacerea contractului de muncă a unui profesor de matematică care predă într-o școală publică. Se pune întrebarea: profesorul de religie se află într-o situație diferită? Dacă da, din ce motiv? Din punctul de vedere depus de partea reclamată nu rezultă o motivare, de ce cadrul didactic care predă religie, ca angajată a unei instituții publice, are nevoie de o continuă „binecuvântare” din partea unui cult. Având în vedere principiul separației dintre stat și culte, statul nu poate avea nici o ingerință privind numirea preoților, episcopilor sau patriarhilor, și în mod similar, cultele nu pot avea nici o ingerință privind angajarea unor persoane la instituțiile de stat. Absolvirea unei facultăți, examenul pentru un loc de muncă trebuie să fie unicele criterii de angajare la o instituție de stat, și nu acceptul sau refuzul unui cult. Din moment ce cadrele didactice care predau religie sunt plătiți de stat, sunt angajații statului, cultele nu pot avea un rol determinant în angajarea lor.

Constat că retragerea susținerii bisericilor nu trebuie motivată în niciun fel. Astfel cultele, în mod samavolnic, pot lua decizii care determină esențialmente viitorul unor angajați ai Statului Român.

Cazul trebuie analizat într-un cadru mai larg, pentru a găsi o soluție juridică corectă. Există femei care termină studii în domeniul religiei ortodoxe sau catolice. În mod evident aceste persoane pot profesa doar ca și cadre didactice, care predau religie în școli. Dacă la un moment dat un cult, doar pentru a promova o altă persoană, pe criterii subiective, retrage „binecuvântarea”, persoana respectivă nu va mai putea profesa în domeniul pentru care a învățat. Luând un caz ipotetic, în care o femeie agresată de soț nu mai suportă această situație și divorțează, iar biserica catolică retrage acordul ca ea să predea religie în școli, doar pentru că a divorțat, se poate observa în mod evident că diferențierea între un profesor de matematică, care nu poate fi îndepărată de la catedră decât pentru motive întemeiate juridic, și un profesor de religie, care poate fi îndepărtat de la catedră fără nici o justificare, reprezintă o deosebire între situații analoage.

Criteriul de diferențiere este cel al profesiei. Colegiul director și instanțele de judecată, prin cazuistica lor, au arătat în mod constant că profesia este o caracteristică generală care reprezintă un criteriu din sfera celor descrise ca fiind „orice alt criteriu”.

Drepturile atinse prin diferențiere sunt cele din domeniul angajării. În acest sens art. 6 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:*

a) încheierea, suspendarea, modificarea sau încetarea raportului de muncă; [...]”

În consecință petenta a fost discriminată de partea reclamată conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 6 lit. a) din **O.G. nr. 137/2000**; încetarea contractului de muncă ca și profesor titular pe catedra de religie reprezintă discriminare, fiind o deosebire pe baza

profesiei care are ca scop restrângerea recunoașterii, a folosinței și exercitării, în condiții de egalitate, a dreptului la muncă.

Desfacerea contractului de muncă pe baza art. 56 lit. h) din **Codul muncii** a petentei arată cât de aberantă este situația. Respectiva normă juridică prevede încetarea de drept a contractului individual de muncă „ca urmare a interzicerii exercitării unei profesii sau a unei funcții, ca măsură de siguranță ori pedeapsă complementară, de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus interdicția”. Retragerea nemotivată a acordului dat de o biserică este considerată ca fiind o hotărâre judecătorească care dispune o interdicție ca măsură de siguranță ori pedeapsă complementară... O astfel de argumentație, într-un stat de drept, este în mod evident totalmente absurdă, reclamatul utilizând în mod eronat cu bună știință prevederile **Codului muncii**.

Redactat: Haller István